

Жири који је радио у саставу Јованка Стојчиновић Николић, члан, Предраг Бјелошевић, члан, и Душко Певуља, предсједник, једногласно је донио одлуку да **Кочићева награда** за 2022. годину припадне књижевнику Анђелку Анушићу.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

Анђелко Анушић (1953, Сува међа) разноврстан је писац, обимног и жанровски разуђеног опуса. Антологичар, књижевни критичар и публициста. Објавио је седамнаест пјесничких збирки, осам књига приповједака, шест романа, двије књиге есеја, једну монодраму и бројне публицистичке радове. Све заједно, уобличава портрет изузетног ствараоца препознатљиве поетике и аутентичног израза. Његово дјело је на различите начине и вишестурким поводима скретало пажњу читалаца и критичара, што је поред компетентних критичарских текстова мјерљиво и многим угледним књижевним признањима и наградама међу којима је и једна од најсвјетлијих, *Андрићева награда* Задужбине Иво Андрић за 2020. годину.

Својим прозним опусом, који посвећенички исписује у последње три деценије, Анушић тематизује судбину крајишких Срба, оних који су поткрај двадесетог вијека протјерани са својих вишевијековних бивака. Ријеч је о писцу који том тематском опсесивношћу спасава част српске литературе, у којој је страдање наших сународника остало *трагедија без катарзе*. У дјелима *Адресар изгубљених душа*, *Гласови са границе*, *С Хомером у олуји*, *Легенда о в(ј)етром вијанима* Анђелко Анушић приказује судбину крајишких Срба од успостављања Војне Границе па до нашег времена. Писац изванредно познаје и дубински сагледава историјску патњу свога народа, али и његов неупоредиви витализам у природним настојањима да се биолошки одржи. Упућен у богату литературу посвећену Војној Крајини, Анушић

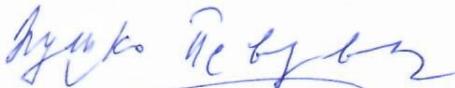
познаје и њену културну и књижевну баштину, а као дијете тог простора и вишеслојно усмено наслијеђе.

Петра Кочића, као и другог крајишког барда, Бранка Ћопића, Анушић не доживљава само као знамените претходнике, већ као духовну *својту*. Успостављајући најинтимнији однос са овим српским класиком, Анушић је једној својој приповједачкој збирци дао наслов *Писмо Петру Кочићу*.

За Кочића ће добитник овогодишње угледне награде која носи његово име једном приликом написати да је *наш савременик* и да ће то остати док се год слови српским језиком.

ЖИРИ

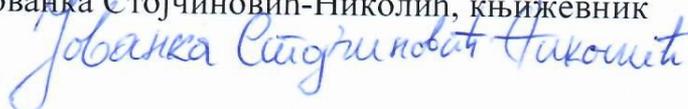
Проф. др Душко Певуља, председник

Предраг Бјелошевић, књижевник и председник Удружења књижевника
Републике Српске

Јованка Стојчиновић-Николић, књижевник

У Бањој Луци, 9. 8. 2022. године

БИОБИБЛИОГРАФИЈА АНЂЕЛКА АНУШИЋА

Анђелко АНУШИЋ (1953, Градина на Сувој међи) песник, прозни писац, есејиста, антологичар, књижевни критичар, публициста, новинар.

Објавио је седамнаест песничких књига (*Човјек пјева на радном мјесту* /1980/; *Предикатно стање* /1987/; *Међупад* /1989/; *Зимзелен и олово* /1989/; *Некрштени дани* /1994/; *Штап од тисмена* /1996/; *Крст од леда* /2000/; *Литургија за поражене* /2003/; *Мислиш у злату, чиниш у сребру* /2003/, *Сребро и тамјан* (изабране и нове п(ј)есме), /2004/; *Ова чаша* (изабране и нове п(ј)есме), /2007/; *Пахуља* /Snowflake, двојезично, избор на енглеском, /2007/; *Слава и поруга* /2008/; *Чудилица* /песме за малу и велику децу, /2011/; *Епитаф за незане* /2015/, изабране и нове п(ј)есме/; *Жив си, кажеш* /2016/; *Зимно место* /2017/.

Осам збирки приповедака (*Христ са Дрине* /1996/; *Приче са маргине* /1997/; *Одблесци* /1998/; *Успомене из пакла* /1999/; *Прекодринчеви записци о Косову* /2004/; *Пре блеска, а после олује* /2012/; *Писмо Петру Кочићу и још понекоме* /2015/; *Легенда о в(ј)етром вијанима* /2019/.

Шест романа, плус *Српска крајишка тетралогја* у два тома; (*Силазак Сина у сан* /2001/, исти роман је 2003. године преведен на енглески /*The Son's Sinking Into Sleep*, Београд, /2003/; *Адресар изгубљених душа* /2006/; *Прозор отворен на висибабу и кукурек* /2010/; *Гласови са Границе* /2016, Српска крајишка тетралогја, I/; *С Хомером у олуји* /2018, тетралогја, II, III, IV/.; *Живот из засједе* /2021/;

Монодраму (*Колона* /2018/);

Књигу есеја (*Мркаљев ламент* /2002/.

Аутобиографску прозу (*Загребачке ефемериде* /2003/;

Две антологије (*Јадова јабука* /2005/, изабране народне пјесме Срба у Хрватској/; *Насукани на лист лирике* /2006/, српско п(ј)сништво у БиХ-и друге половине 20 века, у коауторству са професором *Живком Малешевићем*);

Бревијар одабраних новинарских и публицистичких текстова (*Да мртви и живи буду на броју* /2002/).

Превођен, заступљен у лектири, у антологијама и тематским зборницима савремене српске поезије и прозе. Уврштен у *Српску енциклопедију* (Том I, Књига 1), као и у *Енциклопедију Републике Српске* 1, А-Б; те у *Лексикон писаца српске књижевности*, на стр. 121-123; Матица српска, 2020;

Значајније награде: *Светозар Ђоровић*; *Бранко Ћопић*, САНУ; *Андрићева награда*; *Статуета - Бранкова награда* за укупан песнички и књижевни упус; *Сава Мркаљ* за укупан допринос савременој српској књижевности; *Браћа Мицић*;

УДРУЖЕЊЕ КЊИЖЕВНИКА
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ

Удружење књижевника Републике Српске
Адреса: Веселина Маслеше 20, 78000 Бања Лука
Република Српска, Босна и Херцеговина
Телефони: + 387 65 513 678; +387 66 050 350
Email: udruzenjeknjizevnikars@gmail.com

Бранково коло – Печат вароши сремскокарловачке; Стражилово; Сарајевски дани поезије; Станко Ракита; Раде Томић; Гордана Тодоровић; Удружења књижевника Републике Српске; Међународна награда „Шушњар“ за целокупно књижевно дело; Златна сова; Фондација Петар Кочић; Фондација Драгојло Дудић; Младен Ољача; Тома Радосављевић; Константинове визије...

Живи у Новом Саду.